

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XV. Valedicit omnibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

levamus capita nostra ad te, qui inclinas caput tuum ad nos. Domine inclina aurem tuam, & exaudi nos. Unum autem jam petimus: dum abis è vita, & è mundo, Mane nobiscum Domine, quoniam adven-
Luc. 24. 28. sperascit, & inclinata jam est dies: ut per te, qui inclinasti cœlos, & descendisti; per te, & mortem tuam, ascendamus ad cœlos.

§. XV.

Valedicit omnibus.

INter alias rationes cur Christus caput inclinet, hæc non est postrema, ut extremum diceret vale toti mundo, & omnibus qui erant in mundo, quasi diceret: Vale terra, quam lachrymis, sudore, sanguine toto ex omnibus venis prodige effuso, toties irrigavi. Vale aër, in te hæctenus spiritum duxi, & spiravi, nunc ecce, tempus est ut expirem. Vale popule mi dilecte, & è millibus electe, non feci taliter omni nationi. Sicut mater uni-
1. Reg. 1. 26. cum amat filium suum, ita ego te diligebam. Inveni te in terra deserta, in loco horroris, & vasta solitudinis: circumduxi te, & docui, & custodivi, quasi pupillam oculi mei. Sed eheu! DEVM qui te genuit, dereliquisti, & oblitus es Domini Creatoris tui. Vale Jerusalem, cuius vicus, & plateas toties in sudore vultus mei obambulavi, in cujus Synagoga, & Templo prædicavi regnum DEI: Jerusalem, cuius filios toties volui congregare quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti: Jerusalem, quam olim per Prophetam meum admonui: Surge, illuminare Ierusalem, quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est: quia ecce tenebra operient terram, & caligo populos, super te autem orietur Dominus. Imò jam pridem super te ortus fui, quando juxtà muros tuos natus fui in Bethleem. Tunc visitavi te oriens ex
 alto,

alto, sed non cognovisti tempus visitationis tuæ.
 Jam non amplius super te orietur Dominus. sed
 ecce morietur Dominus tuus. Jam filii tui pupilli
 erunt absque patre. Vale Jerusalem, quam cum
 nuper vidi, flevi, qui flenda brevi patieris. Adhuc
 enim 40. anni, & tu Jerusalem subverteris. Et tu
 charissima Mater, extremum vale. Accepi ex te
 corpus, in te spiritum, illum jam tradam in manus
 Patris. Vidisti me olim infantem nascentem in
 præsepio, mediâ nocte; vides jam morientem in
 patibulo, media die. Ita, Mater, quia sic placitum
 fuit ante Patrem. Scio, Mater, quia magna est ve-
 lut mare contritio tua; sed hoc scito, quia non est
 dolor sicut dolor meus. Vale mater, ecce Filius
 tuus moritur juxtâ te, qui conceptus est de te. O
 afflicta mulier, quis Medicus vulnera tua curabit!
 cum jam ille, qui sanabat omnes, moriatur? O
 Consolatrix afflictorum? si quidem afflictiones
 tuæ numerari non possint, quis medebitur tui,
 cum jam ille, qui est lumen oculorum tuorum,
 claudat sua lumina, nec te amplius aspiciat? Quis
 te consolabitur? siquidem ille, cujus causa doles,
 cujus gratia suspiras, jam expirat? O quale my-
 sterium! videre Filium derelictum à Patre, Ma-
 trem derelictam à Filio. Filium inter extremos
 dolores morientem, Matrem præ extremo dolo-
 re, vix viventem? Descendebat ad Matrem san-
 guis è corpore Filii, ascendebant ad Filium gemitus
 ex pectore Marris. Illa propter Filium jugiter
 suspirabat, ille juxtâ Matrem miserè expirabat.
 Hæccinè Regina cœli? Hiccinè Rex cœli, & ter-
 ræ? Siccinè audes sperare cœlum ô Christiane,
 tam dissimilis Christo? Illi in capite spinæ, tibi in
 capite rosæ: ille inter pœnas, tu inter delicias: illi
 in ore fel & acetum, tibi mel & vinum: ille cru-

Pati hie
 neces-
 sarium.

entus in torculari, tu marcidus in lupanari : ille inter contumelias & opprobria, tu inter plausus & gratulationes. Erras à via, qui à tam longe sequeris eum, qui est via. Oportuit Christum pati: pati? imò & mori, ut intraret in gloriam suam. Et tu refugis pati, ut intres in gloriam alienam? Sed quem oportuit pati, jam est passus: superest, ut qui pro nobis voluit pati, velit & mori. Scio morieris tu, Rex sæculorum immortalis, ut vivam ego vitam immortalem. Imò jam morieris: quia ut video, inclinatum est caput, & clauduntur oculi, & rigit corpus, & vita deficit. Vale mi Creator, vale Redemptor, vale gaudium cordis mei. Tempus est ut abeas ex hoc mundo ad Patrem. Sed dum jam abis, *petitionem unam parvulam ego deprecor à te; obsecro ne confundas faciem meam.* Repete hæc pauca verba coram Patre post mortem, quæ dixisti Patri ante mortem: *Pater, quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum.*

3. Reg. 2.
20.

Ioan. 17.
24.

§. XVI.

Moritur.

TAndem aliquando post diuturnam per 40. sæcula, cœli, terræque expectationem, adest dies ille expectatissimus, atque hora felicissima, omnium maxima, atque sacratissima, in qua primum ac summum omnium mysteriorum ab orbe condito, ad infinitam usque æternitatem peractum, & consummatum est. Dies jam adest quasi criticus, & decretorius mundi jam animam agentis, ut in statum florentissimum restauretur. Dies, & hora placabilis Domini, quâ cogitans cogitationes pacis, & non afflictionis, mundum tacitis clamoribus invocantem, cum universitate omnium creaturarum exaudivit. Stabat ad dexte-
ram